

Çaldın da Kapıyı Açılmadı mı

– A&ACR · 10 Temmuz 2013

Yağmur damlaları, rahmet ufkundan dökülen merhamet katreleri olarak iniyorlar ufkumuza. Üzerlerinde muhabbet ve şefkat mührü var. Bundan dolayı, yağmur damlalarının yere iniş anını ganimet bilip, duaların kabul olacağı rivayet edilen o esnada gönülden yakarışa geçmek lazım. Bizim için en önemli dua, "Allahım! yüce adını dünyanın dört bir tarafına duyur! gönüllerimizi ve dünyadaki bütün kullarının kalplerini imana, ihsana aç! bu yolda bizleri de isthidam eyle." niyazıdır. Bu sebeple biz semadan süzülen her damlayla beraber yeryüzüne teşrif eden meleklerin kanadına bu duayı takıyoruz / takmalıyız.

Bu gün ülkemizin ve alem-i islam ın mazlumiyet ve mağduriyetini, yürekte hicran, gözde kan, seyrediyorum. Müslümanlıklarından dolayı kötü muamelelere maruz kalanlar ya da toprak meseleleri ve istiklal mücadelesi gibi değişik sebeplerden dolayı zor günler yaşayanlar konferanslar tertip ediyor, seslerini duyurmaya çalışıyor, uluslararası arenada destek bulmaya uğraşılıyor ve başka toplumlardan yardım istiyorlar.

Fakat, maalesef, Haremeyn-i Şerifeyn gibi bazı yerlerde, südeysi gibi bazı insanların hutbede ve namazın kunutunda yaptıkları dualar hariç, o mağdur, mazlum ve mahkumların onca değişik esbaba tevessüllerinin yanında gönülden, yüreklerini çatlatırcasına "Allah" dediklerine şahit olamıyoruz. Bu sözümü bir kınama kabul etmeyin, ne olur. Bende müslümanım elhamdülillah; acı çeken insanların ızdırabını en az herkes kadar ben de vicdanımda duyuyorum. Ama bir nefis muhasebesi kabilinden, müminlerin bir eksiğini ifade etmeye çalışıyorum. Su-i zan da etmiyorum. Mutlaka dua edenler göz yaşı dökenler vardır; fakat onların sayısı ne kadardır acaba? Eğer, masum çocuklar bile katledilirken biz sıcak çayımızı rahatlıkla yudumluyorsak, gönlümüzün bir tuğlası düşmüş değil midir?

Toplumun inancı gereği vazgeçilmez değerleri engellendiğinde veya bu tür meselelerde de durum böyle değildir. Siyasilere yapılan müracaat kadar, işin sahibine ağlayıp sızladık mı hiç? Siyasi mücadele işin bir yanı. Bu bazen iradelerimizi aşan zorluklar içerir. Ama geceler boyunca başlarımızı yere koyarak, "Allahım, hangi günahımızdan dolayı bizi böyle te'dip ediyorsun?" İçimizdeki beyinsizler yüzünden bizi helak mı edeceksin Allahım" (Araf 7/155) deyip içimizi döktük mü yeterince.

Ehli dünyanın kriterleriyle meselelere bakılıyor; hatta onlar taklid edilerek "ağlayıp sızlıycaksın da ne olacak" deniliyor. Oysa, müminin en önemli güç kaynağı ve sığınağı "La havle ve la kuvvete illa billah" inancı ve ikrarıdır. Bu inanç ve ikrar, " Cennet hazinelerinden bir mücevher" ve Aziz u Kahhar ın kuvvetini, kudretini itirafın ifadesidir. Öyle bir kapıya dayanmayınca müminlerin başa çıkabileceği hiç bir problem yoktur. Alvarlı İmam ın dediği gibi;

Sular gibi çağlasan/Eyyub gibi ağlasan/Ciğergahı dağlasan/Ahvalini sormaz mı?

Rica ederim biz onun kapısında sular gibi çağladık, Eyyub nebi gibi ağladık da kapı açılmadı mı, yüzümüze bakılmadı mı? Gönlümüzden bir yanık kokusu yayıldı da "bu da nedir?" diye sorulmadı mı? Ben insanımda O na ilticayı maalesef göremiyorum; ama belki de ben göremiyordum; belki dertliler, yüreği çatlatırcasına O na el açanlar vardır da ben göremiyorum...

Ne varki dualar külliyet kesbedince kabule karın olurlar. Münferit kimselerin ağlayıp sızlaması umumun dertleri için yeterli değildir. Duanın külliyet kesbetmesi için icabında bazı dua ve virtler bölüştürülerek uzun süre okunmalıdır. Ahd-i Atik, Hz. Davud un yirmi beş sene fasılasız dua edip ağladığını anlatır. Usture kitaplarında, O nun gözyaşlarının aktığı yerlerde otlar yeşerdi denir. Bu, mübalağa adına söylenmiş bir sözdür; ama Hz. Davud un bir isnad karşısında çok ağladığını gösterme açısından önemli bir örnek teşkil eder.

İşte, eğer, insanımıza dair dertler bizim dertlerimizse, göz yaşlarımızla çimler bitmeli. "Allah a sığınma" mülâhazası gönüllerimizde güç kazanmalıdır. Her şeyden önce mümin gönüllerin inanç problemi aşılmalı. Hepimiz yürekten inanmalıyız rabbimize... inanmalı ve bir kere daha O na yönelmeliyiz. Cenab-ı Allah, "ey iman edenler! Siz kendinize bakın, siz doğru yolda iseniz, herhangi bir sapkın kimse size zarar veremez..(Maide 5/105) buyurmaktadır. Siz seçiminizi hidayet istikametinde kullanmış iseniz; hidayet, tabiatınızın bir derinliği haline gelmişse ve Allah a hakkıyla kul olmaya çalışıyor; başkalarını da aynı kulluğa çağırıyorsanız, hiç kimse zarar veremez size. İşte o zaman inayet, riayet ve himaye altındasınız demektir. Çünkü "Hasbunallah ve ni'mel vekil-Allah bize yeter; O ne güzel vekildir." şuuru konuşunca bütün vekillerin dili bağlanır.

Eğer, biz emanete emin insanlar isek, Allah (celle celalühü) O nun için yaptığımız şeyleri niçin yıkınsın ki!... problemlerin kaynağını önce kendi nefsinde aramak inanan bir insanın şiarıdır. Öyleyse, biz her şeyden önce, o emanete adanmış birer ruh, emre amade ve elleri daima göğsünde birer gönül eri olabildik mi ona bakmalıyız.

Duanız olmasaydı kıymetiniz olmazdı buyuruyor Allah cc. Hepinizden bu mübarek günleri kadre çevirmek adına rica ediyorum hem dev yalvarırcasına rica ediyorum. İsteyin dua edin, yönelin. Peygamberin tabiriyle (SAV) çarığının bağcığı dahi olsa Allah tan isteyin...dualarınızın kabul olması duasıyla vesselam...

A&AH